

רחל מרחלת על כל העולם

זמנים מודרניים

אני כבר לא יודעת מה יותר מסוכן — איירס, רכילות או אנשים טיפשים. אתם בטח זוכרים את הסיפור על העיתונאי הבריאי, שעשו אותו חולה. אך הספקתי להירגע מהסיפור הזה, וכבר יש משהו חדש. לפני חודש התאבד גבר בן 32, בן למישפחה ידועה. רק שלושה שבועות אחרי מותו נודע העניין. מסתבר שהאיש היה בייסכסואל, וניהל מערכות כפולות ומשולשות של יחסים עם אשתו ועם המאהבים שלו. או מה? ביגדי! אני מכירה עשרות כאלה באיזור גוש דן בלבד. הסקופ שבעניין הוא שהוא היה מיווד עם שני גברים נשואים, מפורסמים מאוד, האחד אישיות פוליטית מהדרג הבכיר ביותר, והאחר איש-מזכירות מפורסם מאוד. מה הם עשו ביחד ואיך — זאת אני באמת לא יודעת. אבל דבר אחד סיפרו לי: שידדיו האינטימיים חוששים מה יעלה כעת בגורלם, האם הם נגועים. בקיצור, הפאניקה גדולה, וכבר אי אפשר להכביל בין שבועות לאמת, וגם אי אפשר לברר. נותר רק לנחש.

ישראלה שטייר, עם בנה גיל, ובעלה התיים, אבי איינשטיין מחכים לחינוך

אחר, רגע, עוד לא גמרתי. לסיפור יש המשך מכיוון אחר. רומא מוכר ניהל רומן כרשנה עם אשתו קאריירה ידועה ביותר, והזוג התגורר בצוותא. הם נפרדו לא זמן, והפירוד נעשה ביוזמת האשה. הגבר, שהוא גרוש, התנהג באחרונה באופן מזוהר ביותר והגיב בקרירות על מגעיה של אהובתו. הוא אף התחיל להיפגש עם אחד מחבריה של ידידתו כשעות מוזרות, וידידים משותפים, הגרים בבניין שבו מתגורר הרופא, שמו לב לכך שידדיו מבקר אותו רק בשעות לילה מאוחרות, ועונב אחרי שתיים-שלוש. האשה עשתה חושבים, חיברה אחד ועוד אחד, והגיעה למסקנה שבדיווגה בוגד בה עם גבר. ובעידן האיירס זה כבר לא עניין מצחיק, או היא החליטה להיפרד ממנו, ומצאה לעצמה חבר חדש. עברו שבועיים, ואז יצא המרצע מהשק. שני הגברים גילו את עולסהסמים, והיו נפגשים כדי לעשן קצת מריחואנה ועוד כמה דברים טובים, והם אף לא ידעו מה חושבים עליהם בעיר, כי הם היו בכזה ראש טוב, שכבר שום דבר לא הפריע להם. כשגילתה זאת אשת-הקאריירה, היא זעמה והוכיחה אותו בעניין. וכמובן, כמו באגדות של העשירים והיפים, היא חזרה לזרועותיו, והם חיים בעושר ובאופור עד השאכטה הבאה.

אם אתם זוכרים את אוניית צים שעגנה בדרום-אפריקה לפני שנים, ושניים ממלחיה התימנים לא הורשו לרדת לחוף בגלל צבעם, או אולי בכל זאת משהו זו שם בקשר לצבע.

סמדר צדוק נשואים קצת חוץ-לארץ

ועוד חדשות, אבל ממספרה אחרת: הטייס לשעבר נרב מרגלית, שהתפרסם בעיקר בגלל אשתו-לשעבר אילנה מרגלית, מארגנת תצור גות-אופנה, ועוד יותר התפרסם בגלל הסיכסוך הארוך בינו לבין אילנה והגירושיין וחלוקת הרכוש — לא נשאר כבוד הרבה זמן. בשבוע שעבר הוא נשא אשה חדשה, סימונה, אלמנה ואם לשני ילדים העוסקת בהררחה באל-על.

האפרטהייד מאבד גובה

בתל-אביב גרה כבר זה 24 שנים בחורה שחרוזת ויפהפיה, העונה לשם סמדר צדוק. אמנם אפשר לראות אותה בריסקוטקים ובחרכה מסיבות, אבל בחורה מבלה רק בלילות. במשך היום היא לומדת קשה מאוד. היא כבר קיבלה תואר ראשון באוניברסיטה, והשנה היא נרשמה לתואר השני בפסיכולוגיה. אבל בין תואר התחשק לה קצת לנסות חוץ-לארץ, כמו לכולנו. לסמדר היפה יש אח, החי כבר כמה שנים בדרום-אפריקה. סמדר החליטה לבקר אותו. נסעה לפני חודשיים, מתוך כוונה להישאר שבועיים ולחזור ארצה. אבל ממש כמה ימים אחרי בואה היא נכנסה, יחד עם אחיה, לאיזה דיסקוטק אופנתי (שבטח מותר רק ללבנים) ושם גילה אותה צלם בעל עין חדה, ותוך שבועיים עשה ממנה דוגמנית-צילום מצליחה. זה דבר חריג בדרום-אפריקה — בחורה שחומה אבל לא שחורה.

פינתה של גברת לבטוב

העובד נבהל. הוא לא אוהב להרגיז את אשתו, הנראית לאחרונה דווקא טוב. סיפרו לי שאחרי שימוץ ה... טוב, מה אני גולשת. העניין הגיע לעורך הצהרון, דוב יודקובסקי. מכאן רץ העובד המושמץ למישרד-חקירות. אותו לא ישמיעו סתם כך! הוא דורש חקירה ממצה! בעצם, העיתון דורש חקירה ממצה: מי כתב, למה כתב, איפה כתב. התחילו לחקור, והחשד נפל על עורכת בעיתון. לא יודעת למה. אני מכירה אותה כבחורה רצינית. העורכת נמעה (מה זה נמעה!) ודרשה להיבדק במכונת-אמת. ברור שהתברר שהיא לא כתבה את המכתב. אמרתי לכם! אבל מה? פיתאום התחילה מהומה: מה פיתאום חקירות בבית ידיעות-אחרונות! הביאו זאת לידיעת ועד-העובדים — מה זה, הדבר הזה! יודקובסקי נבהל. לא, לא יכול להיות שדוב נבהל. בטח לאה אמרה לו משהו בבית. העובד קיבל נזיפה, או משהו כזה, וחשבו שהמרשה הסתיימה, ואפשר להתפנות לקרבות השוטפים. אלא מה! פיתאום הוברר לעורכת, זו שנבדקה במכונת-האמת, שבחשו מאחורי גבה ופגעו במעמדה המיקצועי. ומי בחש? לדעתה, העובד המושמץ מעורב בזה. אז שוב זה הגיע לוועד. אויש, אני לא יכולה יותר. הסיפור הזה נעשה מסובך מדי. הכל בגלל מיכתב קטן. אז שהאנונימי הזה יקום ויזדהה כמו גבר — או כמו גברת.

רח הרחוק, אבל הבן של ישראלה גר איתם, וגם הבטיח להיות בייביסיטר לתינוקת/החורשה. שיהיה במזל.

זהירות: מסיבות!

העיתונאי יהודה אטלס, שחגג בשנה שעברה את יום-הולדתו ה-50. הוא הזמין את ידידיו הקרובים למסיבה באיזה בר, בסוף רחוב ריונגוף. כל החברים התלבשו יפה וכאו, כשכידם מתנה יפה. בתוך הבר הם בירכו את יהודה, פיטפטו, אכלו קצת מקלות מלוחים והזמינו משקה אצל הברמן, שעמד שם. רק בסוף המסיבה, כשכולם אמרו יפה שלום ותודה ולהתראות, הסתבר שהברמן לא נתן להם משקה אלא מכר להם משקה. היה מצב די מבין, ואנשים מרברים על זה עד היום. אחר-כך שמעתי שגם בחתונה של המיסעדן יקיר בן-דריימן במלון ימית היה משהו די רומה. אנשים באו למסיבת-החתונה, הביאו מתנות ושלמו כסף עבור המשקאות, וגם שם התעצבנו כולם וקיללו. עכשיו אני שומעת שהסיפור הזה תפס שוונג וממשיך ללכת בעיר. כפורים אירגן הספורטאי נימרוד דרייפוס מסיבה לחבריו במכון הספורט שלו. החברה באו בהמוניהם. במיקרה של דרייפוס אף לא חיכו עד לסוף הערב כדי לגבות את התשלום. כבר בכניסה התבקשו האורחים לשלם 15 ש"ח עבור הכיבוד. שמעתי שקהל המוזמנים התחלק מייד לשלושה חלקים עיקריים, כמו כל דבר בארץ. חלק שילמו ונכנסו, חלק קיטרו ונכנסו, וחלק קיללו והלכו הביתה. אני, באופן אישי, לא הולכת למסיבות שבהן אני לא שווה למרחא כוסית-יין. אבל אני לא אומרת לכם מה לעשות.

בעניין טיפוח השיער

כשאין לי סיפורים חדשים — וזה קורה לפעמים — אני שולחת את כל ידידתי לעבוד. אני לא אומרת להן, כמובן, שאני שולחת אותן כדי להביא לי סיפורים, כי המנוולות לא היו מסכימות לעשות לי את העבודה. אז מה אני עושה? אני אומרת לחברות שלי "מה קרה לשיער שלכן? למה את לא מסתפרת קצת? מה עם הצבע?" חצי שעה אחרי זה כל החברות שלי יושבות במספרות שלהן, וכעבור שתיים הן חוזרות הביתה, מטלפנות ומספרות לי מה שהן שמעו במספרה. אז השבוע הן הביאו לי כל מיני סיפורים שאני כבר שמעתי, אבל בכל זאת יש חדשות שגם אני לא ידעתי. ישראלה שטייר ובעלה, הטייס אבי איינשטיין, מחכים לתינוק. ילד שני לישראלה וילד שני לאבי. הבת של אבי חיה עם אמה במיד

נימרוד דרייפוס חלק קיללו והלכו הביתה

עם בוא האביב, ולקראת חגי-הפסח, החלטתי לעשות בדק-בית יסודי: שני שפונים מוטרו מתפקדיהם בשל עורך טוב-לב. אבל מה! אל דאגה. שפוניתי חדשה גוייסה לכוחותינו. ואיזו שפוניתי! אילו הייתי יכולה לגלות לכם את שמה... את מעמדה החברתי... אף כמה מגרה לגלות! את מקום מגוריה... אוף-אוף, תפחות את שמו של מאהבה האחרון! אבל השפוניתי הציבה שני תנאים: כסף — הרבה כסף! — על כל סיפור ואלמוניות מוחלטת. את הכסף ושאר הגסויות — אני משאירה למנהל העיתון, ואילו לאלמוניות של ה... אוף, כמעט התחלתי בלשון! — אני אחראית. אזכה, אחרונה, בשביל המצפון: סובבו את הראש ימינה ושאלה לפני שאתם עושים מה שאתם עושים. אשת-החברה התחייבה לספק תת-מדור קבוע, ובשביל זה היא מוכנה להקריב אפילו את טוב-ליבה המפורסם. רשות-הדיבור לגברת! אויש אתם הרי יודעים מה קורה בידיעות אחרונות: מריבות, מנעולים, חדרים — אין לי כוח יותר! אז ברחתי לי מכל הצרות למסיבת-ההקוקטייל של מעריב. איזה הדד! אלה נימוסים! ומה שמעו אוזניי! כמעט נמלו לי העגילים החדשים שהבאתי מפאריס — עוד פעם ידיעות אחרונות! בבוקר בהיר אחד התעוררו להם בכירי הצהרון, ומה מצאו בין דברי-הדואר שלהם! מיכתב אנונימי, ליתר דיוק. המיכתב סיפר על עובד בכיר בעיתון — דווקא חבר שלי. אני ממש לא מבנית את זה — המתעסק לא רק עם העבודה הרבה, אלא גם עם אחת העובדות הכפופות לו. נדמה לי שאני מכירה אותה — דווקא נחמדה. גם בעלה.